

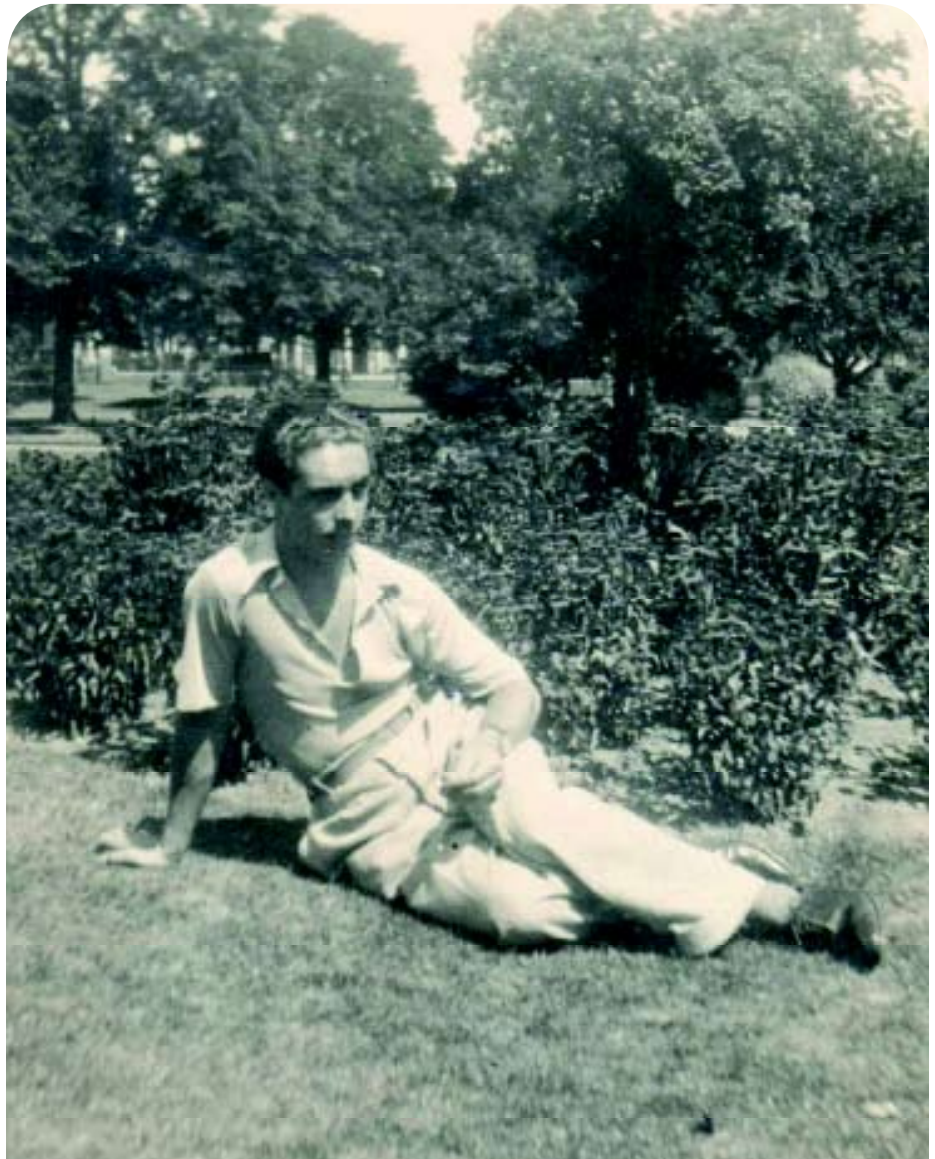
'Doggie Hubbard'

Een unieke man in de wereld van het hondenboek

De geschiedenis, ontwikkeling en gebruikswaarde van honden worden door kynologen al eeuwenlang vastgelegd. Maar wie zijn die kynologische auteurs? Wie bedoelen we als we praten over Toepoel en Van Bylandt of over Eberhard Trumler en Konrad Lorenz? Onze Hond gaat op speurtocht...

Spannend jongensboek

Na een Nederlandse kynologische schrijver – H.A. Graaf van Bylandt – en de Oostenrijker Konrad Lorenz is het nu de beurt aan een Engelstalige auteur: Clifford L.B. Hubbard. Een man uit Wales, die al tijdens zijn leven de onsterfelijke bijnaam 'Doggie Hubbard' krijgt. Cliffords jeugd leest als een spannend jongensboek. Hij wordt in 1913 in Clydach, ten noordoosten van Swansea, geboren als onwettig kind van een onderwijzeres. In die tijd een grote schande, maar zelf heeft hij er nooit een geheim van gemaakt. Zijn grootmoeder neemt de verzorging en opvoeding op zich. Zij spreekt uitsluitend Welsh, 'omdat ze niet van vreemde talen houdt.' Clifford groeit op in Aberaeron en Bath; als hij tien jaar is, overlijdt zijn grootmoeder en wordt hij opgenomen in het Engelse gezin van zijn voogd. Bij hen maakt hij kennis met honden; de familie heeft een Old English Sheepdog. Op 14-jarige leeftijd verlaat Clifford het onderwijs en gaat hij werken bij het Bath Dog Bureau in Somerset. Als zijn werkgever hem vraagt om een zwarte Cocker Spaniel uit de kennels te halen, komt hij met een



- Deze foto wordt rond 1933 gemaakt, waarschijnlijk in Southampton. 'Glamour Boy' schrijft 'Doggie Hubbard' op de achterzijde. Hij werkt dan voor de 'Southampton Star' onder het pseudoniem Barry Fraser.

zwarte Schotse Terrier aanzetten. En dat is aanleiding voor zijn baas hem vijf shilling te geven, zodat hij *The Kennel Encyclopaedia* (verschenen in 1928) van Frank Townend Barton kan kopen. Dit is het begin van een lang leven, dat helemaal in het teken van hondenboeken staat. Schrijven, verzamelen, inkopen en verkopen.

Zucht naar avontuur

Vijftien jaar jong, vervuld van zucht naar avontuur en van de hoop op een beter leven, loopt Clifford van Bath naar Londen, een trip van zo'n 160 kilometer. Een korte periode werkt hij in een dierenwinkel in South Kensington en is hij kennel-boy in enkele kennels. Het is niet wat hij zoekt; weer lopend gaat hij naar Southampton en verstopt zich op een schip, waarvan hij denkt dat het naar Australië vertrekt.

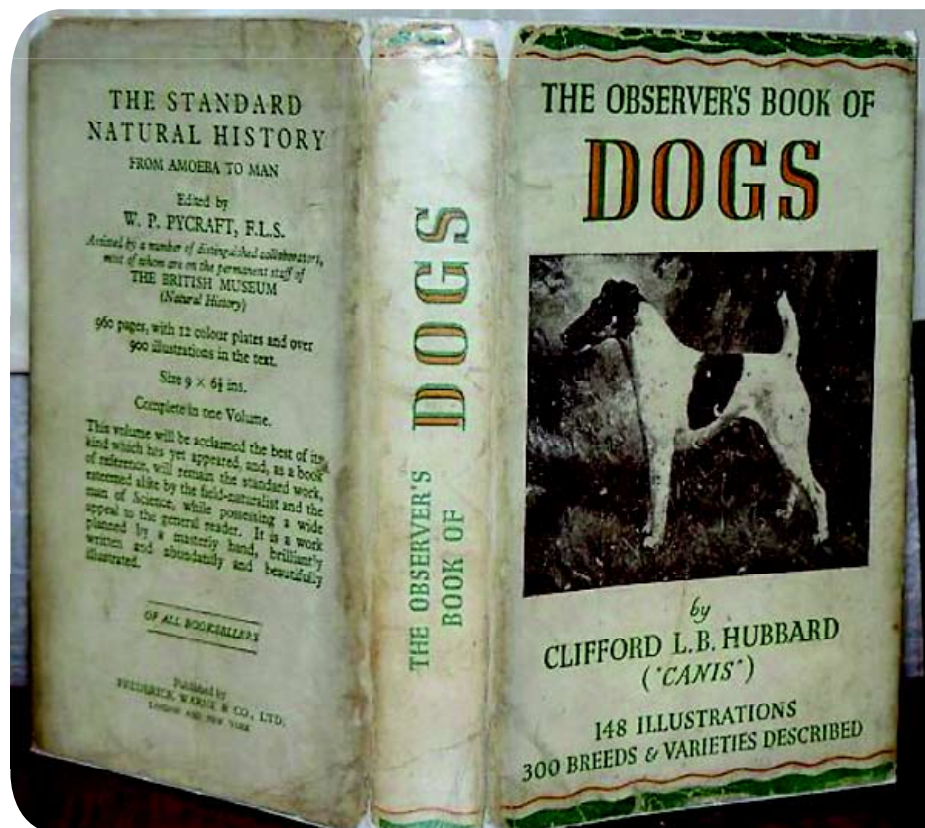
Hij kiest voor Australië, omdat zijn grootmoeder daar wat land bezit.

Tijdens de reis komt Clifford er dan achter dat de boot niet op weg is naar Australië, maar naar Zuid-Afrika. Daar aangekomen, belandt hij in de gevangenis waar de terugreis moet worden afgewacht.

Als hij 21 is, besluit Clifford te leren vliegen en dat komt hem later van pas als hij in de Tweede Wereldoorlog bij de Royal Air Force dient. Na zijn scheepsavontuur, werkt hij bij het Supreme Dog Bureau in Bayswater en bij verschillende kennels, onder andere in Llanarth. Vanaf 1931 is hij 'head kennelman' bij diverse beroemde fokkers en ook runt hij een 'dog shop' in Richmond (Surrey). In 1932 verschijnt zijn eerste artikel in de Engelse hondenkrant *Dog World*, over de Cape Hunting Dog. Voor zijn bijdrage ontvangt hij een postwissel ter waarde van vijf shilling. Het is zijn eerste betaalde artikel en het verhaal wil dat hij zich meteen naar Marks



• 'Doggie Hubbard' als twintiger, circa 1936. 'Young fellow' staat er op de achterkant van de foto.



• 'The Observer's Book of Dog' verschijnt in 1945 en is 'Doggie Hubbards' eerste boek. Ook zijn pseudoniem 'Canis' wordt vermeld.

& Spencer spoedt om een 'Oxford Bag' te kopen; een wijde, zakkige pantalon, die tussen 1920 en 1950 razend populair is onder studenten aan de Oxford University.

Autodidact

Zo start Cliffords schrijverscarrière, onder andere voor *Dog World*, *Our Dogs* en de *Kennel Gazette*. Hij is voor honderd procent autodidact, maar gezegend met een geweldig geheugen en een fijne neus voor research. In 1945 verschijnt zijn eerste boek: *The Observer's Book of Dogs*. Later wordt dit omschreven als 'voor velen de eerste kennisma-

king met de wereld van de honden en hondenboeken'.

Het is nummer 8 in de serie The Observer's Books, die tussen 1937 en 2003 bij Frederick Warne & Co. verschijnt. Uiteindelijk bestaat de serie uit zo'n 100 deeltjes over de meest uiteenlopende onderwerpen. Cliffords boek wordt eindeloos herdrukt en dat is de reden dat het nu nog antiquarisch verkrijgbaar is voor een paar euro's.

Er is veel belangstelling voor informatieve boeken over honden en Clifford – die inmiddels de bijnaam 'Doggie Hubbard' heeft gekregen – beleeft veel genoegen aan het schrijven ervan. En, niet onbelangrijk, hij verdient er geld mee. Soms bedient hij zich van een 'nom de plume': *Canis*. Ook voegt hij twee initialen aan zijn naam toe: Clifford L.B. Hubbard. Dat L.B. staat voor Lionel Barry, naar zijn favoriete acteur, de Amerikaan Lionel Barrymore. Het is één van de vele grapjes die hij zich permitteert en die L.B. staat op de titelpagina van vrijwel elk boek dat hij schrijft.

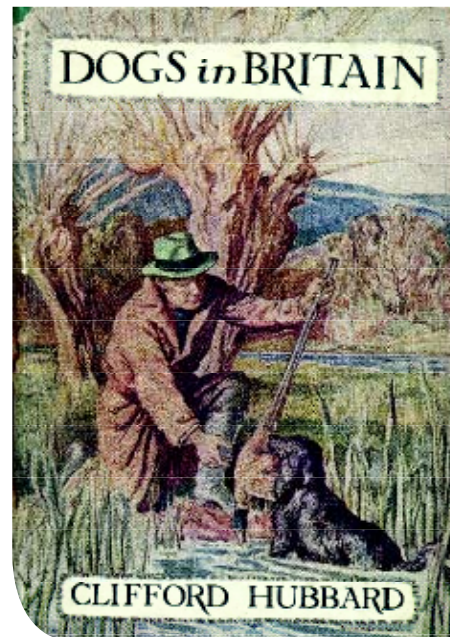
Collector's item

In 1947 verschijnt *Working Dogs of the World*, gevolgd door *Dogs in Britain* (1948) en *An Introduction to the Literature of British Dogs* (1949). Laatstgenoemde titel wordt door hemzelf uitgegeven en het titelblad vermeldt: Published by the Author at Ponterwyd 1949. Ik ben in het gelukkige bezit van een gesigneerd exemplaar, dat nu als een collector's item wordt gezien. Achterop het stofomslag kondigt Clifford Hubbard een nieuw boek aan: *A Bibliography of British Dog Books*. Een prestigieus plan, dat helaas nooit wordt verwezenlijkt. Australië laat hem niet los, want tussen 1951 en 1956 verblijft hij er met zijn gezin om de erfenis van zijn

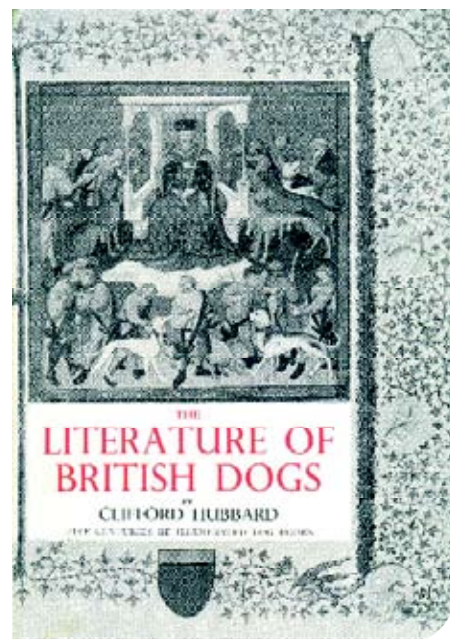
grootmoeder te claimen. Hij verdient de kost als medewerker bij een gouvernementele drukkerij. Tijdens zijn verblijf in Australië leent hij zijn boekencollectie aan de Commonwealth National Library of Australia, zodat hij er zeker van kan zijn dat deze goed wordt bewaard. Bij zijn terugkeer naar Engeland gaan deze boeken en degene die hij in Australië koopt mee.

Bekende verschijning

Terug in Engeland, werkt hij in de jaren zestig en zeventig op de bestelafdeling boeken bij Harrod's in Londen. Ook reist hij door het land, op zoek naar zeldzame (honden) boeken. In deze periode breidt hij de eigen collectie fors uit. Het verhaal gaat dat hij tijdens deze reizen net zoveel boeken voor Harrods inkoop als voor zichzelf. Gekscherend wordt wel gezegd dat Clifford voor H & H – Harrods and Hubbard – werkt. Eerste drukken, gesigioneerde exemplaren of boeken die eigendom van schrijvers zijn geweest, hebben zijn bijzondere belangstelling. In die jaren zijn er nog niet veel verzamelaars van hondenboeken en profiteert hij van de relatief lage prijzen. Tegelijkertijd ontwikkelt hij zich tot een expert op het gebied van antiquarische hondenboeken. In 1972 (andere bronnen zeggen 1976) opent 'Doggie Hubbard' zijn eerste eigen boekhandel in Buxton (Derbyshire) – de 'Doggie Hubbard Bookshop'. Ernaast is een dierenwinkel, die ook zijn eigendom is. Vanaf die periode wordt hij een bekende verschijning op hondentoonstellingen, waar hij een boekenstalletje heeft met antiquarische, soms zeldzame titels. Keurig gekleed en altijd met stropdas, met zijn forse, bijgeknipte snor en grijze, lange manen rond een kaal wordend hoofd is hij – ondanks zijn geringe lengte – een opvallende verschijning en over



- In 1948 verschijnt 'Dogs in Britain', een bijna 500 pagina's tellend boek.



- In 1949 verschijnt 'An Introduction to the Literature of British Dogs' met als ondertitel 'Five Centuries of Illustrated Dog Books'.

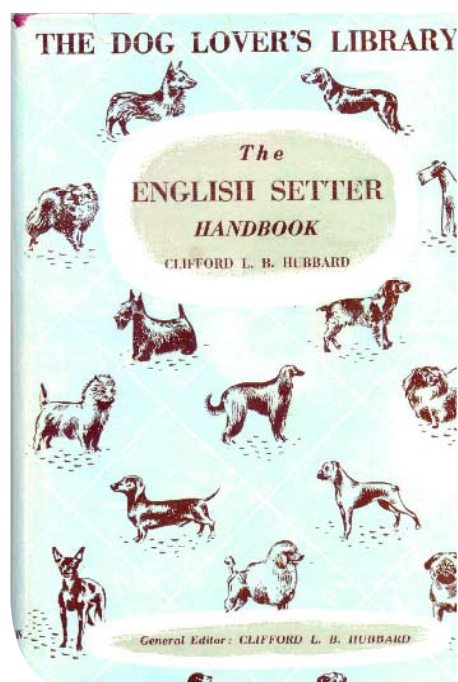
de gehele wereld bekend bij liefhebbers van oude hondenboeken.

Opvallende gelijkenis

Vanwege dat haar en die snor vertoont hij een opvallende gelijkenis met de uit een Welsh familie stammende politicus David Lloyd

George (1863-1945), premier van het Verenigd Koninkrijk van 1916 tot 1922. Het gerucht gaat dan ook dat 'Doggie Hubbard' diens onwetende zoon is...

In Wales opent Clifford in Ponterwyd, net buiten Aberystwyth, weer een boekhandel. Op zijn visitekaartje staat: *Doggie Hubbard's Bookshop For Rare Breed and General Books on Dogs in Fine Binding*. Deze bookshop wordt het Mekka voor verzamelaars, schrijvers, hondenliefhebbers en kynologen uit geheel Engeland. De Canadese auteur Dr. Bryan Cummins – zelf eigenaar van een grote collectie antiquarische hondenboeken – bezoekt 'Doggie Hubbard' in 1990 en staat verstomd bij het zien van de hoeveelheid titels die 'Doggie Hubbard' bezit. De boeken van Idstone, Stonehenge, Hugh Dalziel, Rawden B. Lee en Vero Shaw staan er in meerdere exemplaren. Ook Tuberville's *The Book of Venerie and Hunting* uit 1575



- Omslag van 'The English Setter' (1958) uit de serie 'The Dog Lover's Library' geschreven door 'Doggie Hubbard'.



- 'Bibliographical research 1960's in Bakewell, Derbyshire' staat er achter op deze foto. 'Doggie Hubbard' bereidt zich voor op één van zijn publicaties. Bakewell ligt iets ten oosten van Buxton, waar hij zijn eerste eigen boekhandel heeft.

is aanwezig! 'Doggie Hubbard' vertelt Cummins dat hij boeken bezit die tussen 1575 en 1975 zijn verschenen. Hoewel hij dan al 77 jaar oud is, ziet Cummins een energieke man met een twinkeling in zijn ogen en briljant waar het om kennis van honden en hondenboeken gaat. In die periode, van 1946 tot 1964, is Clifford Hubbard Lecturer Cynology – docent kynologie – aan het University College van Wales in Aberystwyth.

Editor-in-Chief

In 1950 wordt 'Doggie Hubbard' 'Editor-in-Chief' van de serie *The Dog Lover's Library*, waarin meer dan 30 rasmonografieën verschijnen. Hij omschrijft de serie als *A series of breed handbooks each written by an authority of general or specialist repute*. Zelf schrijft hij het eerste deeltje over de Dashond (1950), het vierde over de Afghaanse Windhond (1951), het achtste en negende over de Welsh Corgi Cardigan en Pembroke (1952), het elfde over de

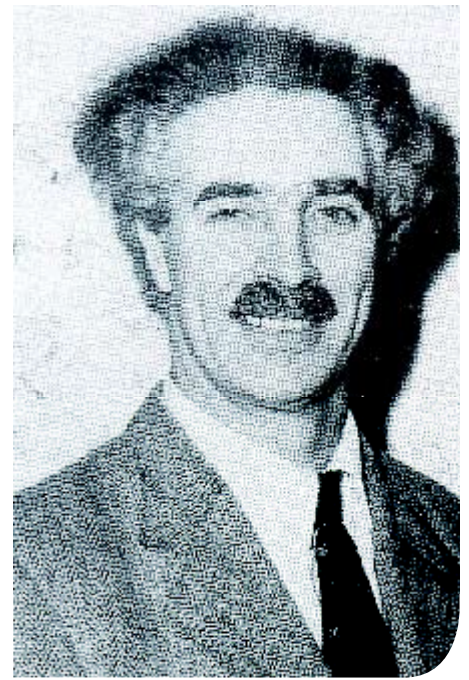
Dalmatische Hond (1957) en het vijftiende over de Bull Mastiff (1957). In een aantal gevallen zijn dat de eerste monografieën die over een ras verschijnen. Hoewel bescheiden van omvang – 120 tot 140 bladzijden – munten de deeltjes uit door hun inhoud: geschiedenis, stambomen, fokken, rasstandaard, kennelmanagement, verklaring van kynologische termen en altijd foto's en een register. Er zijn 72 deeltjes gepland, maar de uitgever – Nicholson & Watson – stopt voortijdig. In de jaren vijftig is 'Doggie Hubbard' ook *Kennel Editor* bij de *Kensington News* en daarnaast vindt hij nog tijd om een aantal algemene hondenboeken te schrijven. Zoals *How to live with a Dog* (1948), *Puzzle Book of Dogs* (1949), *The Complete Dog Breeder's Manual* (1954) en *A Kennel of Dogs* (1977), een persoonlijke selectie uit de hondenliteratuur. (Een overzicht van zijn publicaties: <http://www.ceredigion.gov.uk/index.cfm?articleid=5818>)

A Book at Random

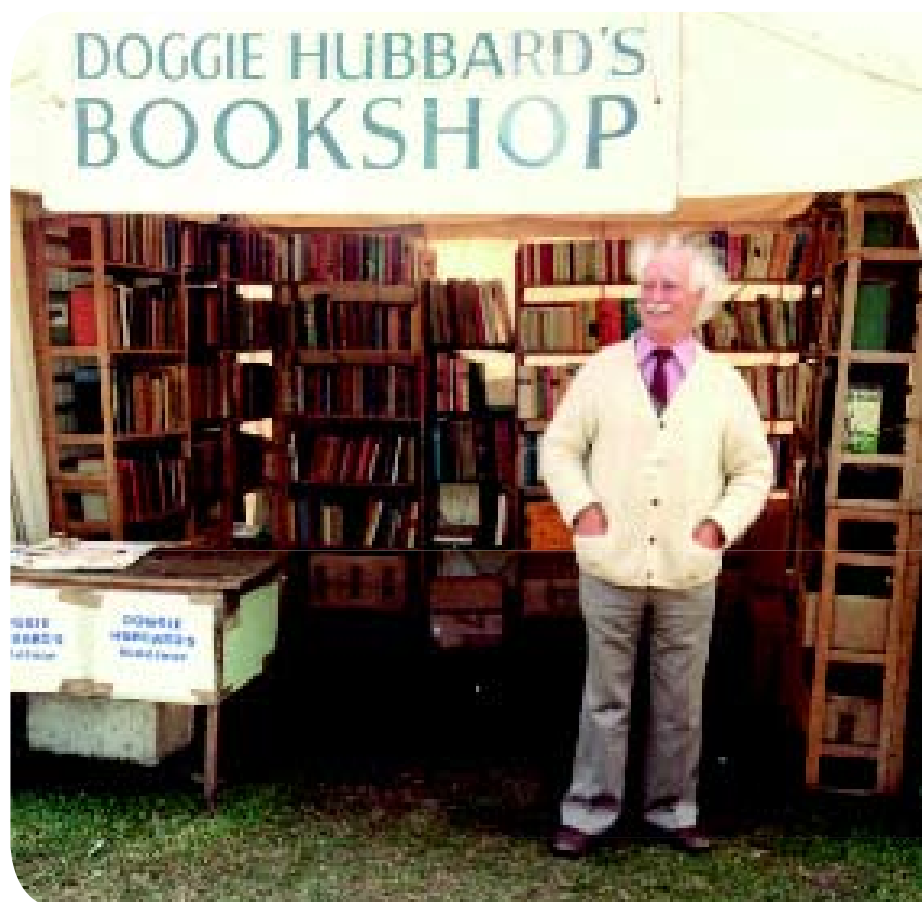
'Doggie Hubbard' heeft zelf ook honden gehad. Zijn laatste is een Pyrenese Berghond, die in 1989 overlijdt.

Op 78-jarige leeftijd begint hij nog aan een nieuwe serie publicaties voor de *Kennel Gazette*. Onder de titel *A Book at Random* schrijft hij in de periode 1991-1997 vijftig artikelen, waarin steeds één specifiek antiquarisch hondenboek centraal staat. Hij beschrijft daarin niet alleen het uiterlijk van een boek, hoeveel illustraties erin staan en wie die heeft gemaakt, maar vertelt ook anekdotes en details. Hij geeft precies aan waarom het boek belangrijk is en wat de schrijver over het hoofd heeft gezien of juist goed heeft weergege-

ven. Het is, schrijft Michael Rosser in het Australische blad *Ringleader The National Dog*, alsof er een vriend bij je op bezoek komt die je het boek laat zien en er over vertelt. 'Doggie Hubbard' schrijft met humor en zijn artikelen zijn zeer toegankelijk voor de lezers. Hij heeft een groot oog voor detail en zijn kennis over de kleinste bijzonderheden in de kynologische literatuur is grenzeloos. Ik ben in het bezit van een aantal artikelen uit de serie en al lezende krijg je steeds meer bewondering voor deze autodidact, die zich door zelfstudie heeft ontpopt tot één van de grootste kenners van oude hondenboeken. Of, zoals het Australische hondenmagazine schrijft: *the greatest-ever historian on the subject*.



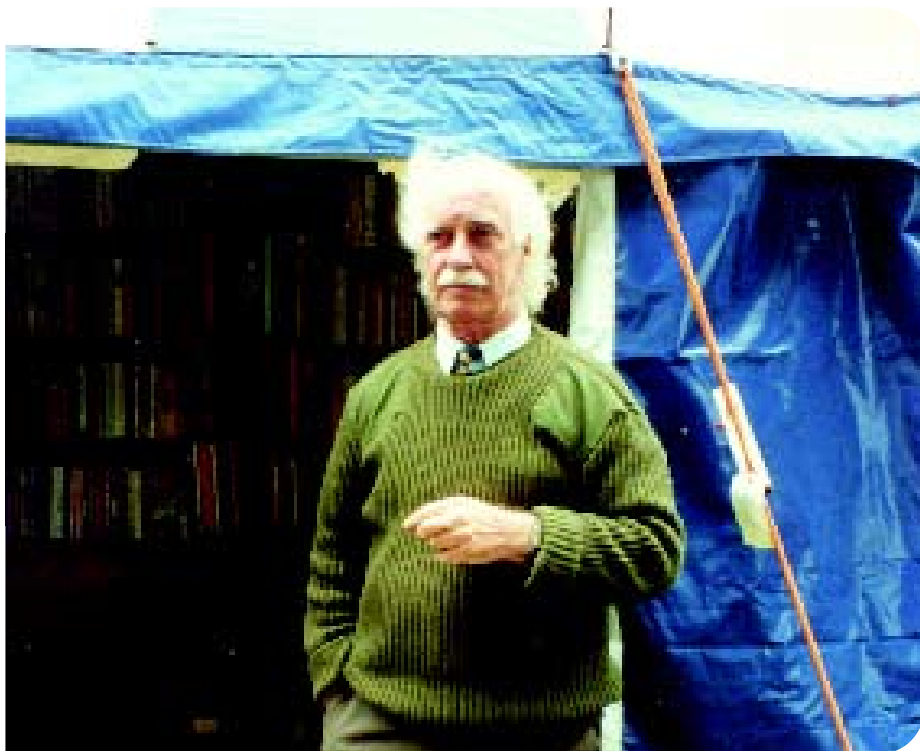
• Terug in Engeland, werkt 'Doggie Hubbard' van 1965 tot 1972 bij Harrod's in Londen. (Foto: National Library of Wales).



• En zo bezoekt 'Doggie Hubbard' in de jaren zeventig, tachtig en negentig van de vorige eeuw de hondenshows in Engeland. In tegenstelling tot zijn wat gammele presentatie, zijn de oude hondenboeken die hij aanbiedt vaak van grote waarde. (Foto: Bert en Mary Dyde).

Ere lidmaatschap

Uit zijn eerste huwelijk met Linda, afkomstig uit Estland, heeft 'Doggie Hubbard' drie kinderen, twee zoons en een dochter. De dochter is botanisch tekenares en woont in Essex. Na zijn scheiding trouwt hij met Siiri, ook afkomstig uit Estland. Hij leert haar kennen bij familieleden van zijn eerste vrouw. In 1991 verklaart Estland zich onafhankelijk en in 1992 trouwt hij met de 46 jaar jongere Siiri. Opgegroeid in het door de Russen gedomineerde Estland, is Siiri blij om nu in Wales te wonen, hoewel ze haar vaderland nog regelmatig bezoekt. De schattingen van Hubbards boekencollectie variëren nog al: tussen de 15.000 en 40.000 exemplaren. In het interview met Bryan Cummins uit 1990 zegt Clifford dat het er 40.000 zijn, waarvan 25.000 eigen collectie en de rest voor de verkoop. In de late jaren negentig bezoekt 'Doggie Hubbard' nog maar acht hondenshows, maar hij is – ruim 80



verder dan zijn tienerjaren is hij niet gekomen. Op 16 juni 2000 overlijdt 'Doggie Hubbard', 87 jaar oud.

Wereldwijd wordt hij in de kynologische pers gememoreerd.

In Dog World van juni 2000, bijvoorbeeld, karakteriseert Nick Waters 'Doggie Hubbard' als volgt:

... sitting at an old wooden box studying The Telegraph, or having an eye for a pretty figure.

Zo heb ik hem ook talrijke keren op Crufts gezien, zittend in zijn boekenstand, te midden van de talloze antiquarische hondenboeken die hij wél wilde verkopen.

Nooit heb ik hem aangesproken, iets waar ik bij het schrijven van dit artikel steeds meer spijt van krijg. Gelukkig heb ik, zij het digitaal, kennisgemaakt met zijn vrouw Siiri, die zo attent was mij enkele foto's ter beschikking te stellen. <

- Duizenden kynologen hebben 'Doggie Hubbard' zo gekend: bij zijn boekenstal, altijd correct gekleed en voorzien van een geweldige hoeveelheid parate kennis. Deze foto wordt in de jaren tachtig gemaakt.

jaar oud – altijd present op Crufts.

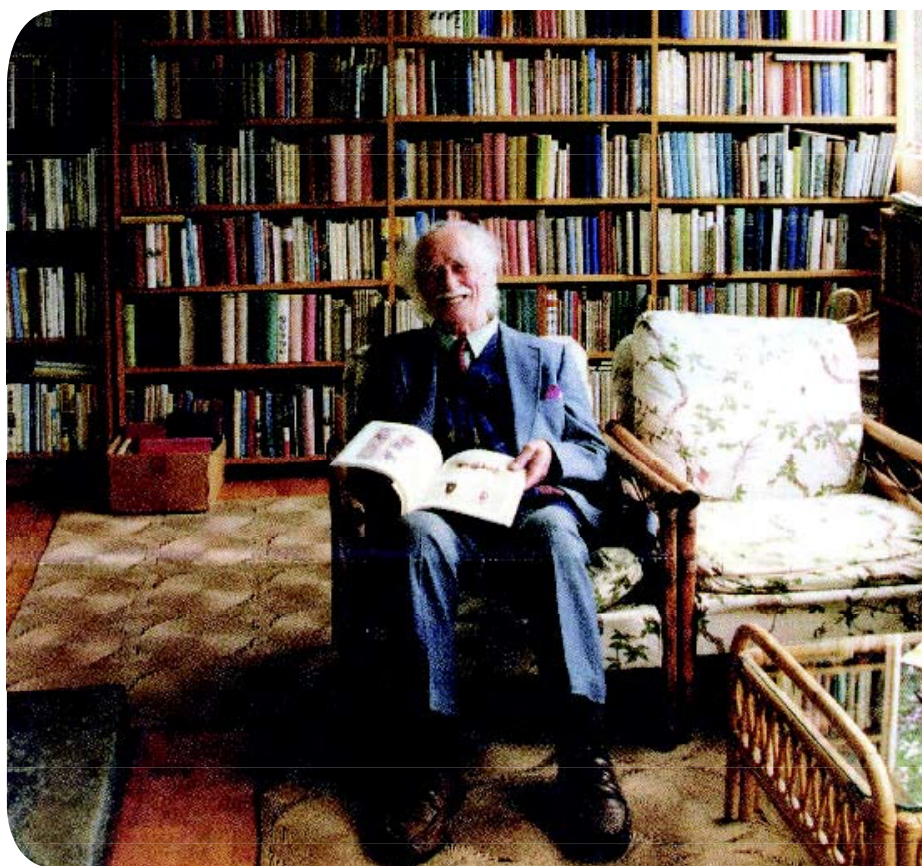
'Doggie Hubbards Bookshop' is het laatst te zien op Crufts 1999.

In 1998 maakt 'Doggie Hubbard' een begin met het inpakken van zijn boeken. Hij is er trots op dat de National Library of Wales in Aberystwyth zijn collectie wil opnemen en bewaren, net zoals hij trots is op zijn ere lidmaatschap van The Kennel Club. Vijf weken is hij bezig met inpakken, boek voor boek. Ook stamboeken, knipsels uit bladen en kranten, manuscripten, foto's, prenten, enzovoort vinden hun weg naar de National Library.

Siiri houdt in eerste instantie een gedeelte van de boeken, voornamelijk degene die voor de verkoop zijn bestemd. Later houdt ze slechts een klein deel, als herinnering.

'...an eye for a pretty figure'

Aan het einde van zijn leven werkt hij aan een autobiografie, maar



- Een schitterende foto van 'Doggie Hubbard' omringd door hondenboeken, hondenboeken en nog eens hondenboeken. (Foto: The Kennel Club).